

Ulla Hjorth Nielsen foredrag

Foredragsholder Ulla Hjorth Nielsen, filminstruktør, filmhistoriker, mag. art.

Foredrag om særlige temaer eller instruktører skræddersys efter ønske.

Rejser i hele landet. Honorar efter aftale.

E-mail: hjorthulla@gmail.com - Tlf. (0045) 6134 4130

Bænken, Arven og Drabet: Trilogien om magten

Med sin triologi om Danmark som klassesamfund forsøger filminstruktøren Per Fly at indkredse magtforholdene i vores blandingsøkonomiske samfund. Iflg. Fly er den nye underklasse ikke længere arbejderklassen, men de arbejdsløse som skildret i *Bænken*; den besiddende kapitalistiske overklasse i *Arven* bærer på de samme dyder og synder som mange århundreder bagud og endelig en stadig bredere middelklasse befolket af lønmodtagere: ordensmagt, skolelærere, revolutionære studerende m.fl. i *Drabet*.

Det gamle klassesamfund har ændret sig. Fly kan nøjes med tre samfunds-klasser, han behøver ikke at skildre landbruget som er reduceret og forvandlet til industri. Til gengæld tager han temperaturen på et samfund, hvor modsætnings-forholdene stadig er meget store og de personlige dilemmaer står i kø. Hver klasse har nemlig sit at slå med.

Vi ser klip fra de tre film, sætter dem i filosofisk og bibelsk perspektiv og diskuterer til slut, hvad Danmarks svar på Polens Kieslowski kan fortælle os om os selv.

Foredraget er tidligere afholdt i Trinitatis Menighedshus og Brøndby Strandkirke og Tisvilde Bio.

“Danish Dogme”

Dogme, kyskhedsløfte, renhedsfilosofi, moral. Det smager unægtelig katolsk alt sammen, og det var ingen flirt, da Lars von Trier i 100 året for de levende billeders fødsel var chefideolog og pennefører på Dogme95. Dogmebrødrene (L. von Trier, Th. Vinterberg, S. Kragh-Jacobsen og C. Levrings) ville med manifestet og deres egne filmiske eksempler sætte kommerzialisme og effektjageri i filmkunsten på stand by.

15 år og mere end 40 film efter dogmebrødrenes udspil til en ny filmisk dagsorden er det tid til at gøre status. Dogme95 har indskrevet sig i filmhistorien i et omfang, der ikke er set siden Ole Olsens og Carl Th. Dreyers dage, suppleret med Lars von Triers egen indtræden på den filmiske verdensarena i 1980'erne. Men hvad har Dogme95 betydet rent æstetisk og produktionsmæssigt, når vi kigger i bakspejlet og lidt frem? Og rangerer ”Danish Dogme” om få år på linje med italiensk Neorealisme eller fransk Nybølge? Eller er det bare noget vi danskere går rundt og tror?

Foredraget krydres med velvalgte filmklip og er tidligere afholdt på bl.a. Løgumkloster Højskole.

Med Jesus i biografen

Siden stumfilmstiden har biograferne med jævne mellemrum budt på bibelstærke fortællinger af ambitiøse instruktører og i de senere år er tendensen blevet mere tydelig. I 2004 nåede forkyndelsen nye højder fra en så uventet kant som actionhelten og eventyr-instruktøren, Mel Gibson. Med sin påskegudstjeneste *The Passion of The Christ* har han provokeret publikum, ved at overskride grænserne for den gode smag med en særdeles realistisk udlægning af lidelseshistorien i den modernistiske tidsalders største billedbibel: Spillefilmen.

Foredraget vil gennemgå og vise eksempler på den filmiske Kristusgestaltning op igennem filmhistorien: de indlysende, de overraskende, de provokerende, de sjove. Og diskussionen vil kredse om, hvorvidt troen mon er på vej til at flytte ind i biografen? Eller om biografen blot er med til at styrke den fornyede interesse for kristendommen i og uden for kirkerummet?

Foredraget er tidligere afholdt i Enghave og Broager Kirke. Center for Undervisnings-midler, Lillebælt, Johanneskirken, Greve.

Præsterollen i dansk film

Præsten er lokalsamfundets åndelige midtpunkt og ideologibærer og dermed interessant som dramatisk skikkelse, og hver fiktionsfilm har efterhånden *sin* præstetype. En mand - eller skulle vi måske snarere sige - en kvinde der ikke må falde igennem, men som gør det alligevel, for hun jo kun er et menneske.

Der er ikke lige så mange præster som der er direktører eller journalister i dansk film, Men der har altid været mange af dem. Præsterollen kan være en prøvelse som i dramaet *Præsten i Vejlbj* eller en løssluppen fornøjelse som i folkekomedien *Biskoppen*. Dansk filmkunst har budt på desperate tvivlere, rare patriarker, vanvittige salmehøkere og menneskekærlige sjælesørgere. Siden 1990'erne (og meget senere end ude i virkeligheden) er mandens monopol på præstegeneringen blevet brudt. Kvinder er for alvor kommet i kjole og krave på film.

Vi skal se masser af klip, der afspejler den filmhistoriske udvikling og de skiftende holdninger til kirken og kaldet. Og diskutere hvad det betyder for kristendommen og kirken, når præsten i dag fylder stadig mere på lærredet i enten hovedroller eller betydningsfulde – ja endog parodiske biroller.

Foredraget er tidligere afholdt i Halskov, Maribo og Lindholm kirker. Og for Det danske mindretal i Slesvig.

Tak for sidst

Filmen *Tak for sidst* er baseret på overlærer Holger Jensens stumfilm, af samme navn, optaget for Dansk Kulturfilm 1950. Manuskriptet er mundaflæst, lydoptagelser og stemmer instrueret og optaget on location i 2005 af Ulla Hjorth Nielsen. Det samlede indtryk er en neorealistisk film med en klang, der lugter af efterkrigstid og begyndende velfærdsstat.

Den nye udgave giver filmen en fortjent renæssance og fortæller en historie om venskab og drilleri mellem to københavnerbørn anno da zu mal, med universel appel om, at har man gjort nogen fortræd, må man gøre det godt igen. Kort fortalt en film om sommer, cykler og sort samvittighed.

Filmens børnesyn og formsprog er moderne og ligger lige så langt fra filmstudiernes kompromiser, som det står i gæld til virkeligheden. *Tak for sidst* fascinerer netop ved sine dokumentariske kvaliteter fra et Nørrebro med baggårde, sporvogne og småindustri over damplokomotiver og storebæltfærge til bondegårds-ferie i et landskab med levende hegn, som det så ud for 50 år siden.

Advarsel: Overhængende nostalgifare for pensionister. Filmen varer 44 minutter og indledes af Ulla Hjorth Nielsen.

Foredrag og filmvisning i bl.a. Studenter Settlementet, Vesterbro og for bedsteforældre / børnebørn i diverse filmklubber.

I julens tegn

Juleaften i Danmark. Benjamin er med far og mor på stationen for at hente farmor. Trist og gråt er det hele – men Benjamins vilde fantasi sætter kulør på en skæg og skæv nutidsudgave af selveste juleevangeliet! Benjamin – en flink dreng fra forstæderne møder byens mere kuriøse indbyggere. Tre sprittere er f.eks. de meget vise mænd, mens Benjamin selv er Retfærdighedens rytter.

Som forfilm til Jesper W. Niensens juleeventyr *Retfærdighedens Rytter* (45 min., 1989) viser Ulla Hjorth Nielsen sin egen dokumentarfilm: *Og det skete i de dage...* (14 min., 2008).

De to film er meget forskellige udlægninger af det samme tema og lige til at komme i julestemning af på en kold decemberdag. Filmene indledes med en refleksion over, hvad julen kan gøre for filmen og omvendt.

Filmindledning og visning tidligere afholdt Garnisons Kirke og Lutherkirken.